

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 26.09.1984, sp. zn. 11 To 79/84, ECLI:CZ:NS:1984:11.TO.79.1984.1

Číslo: 14/1986

Právní věta: Odborné vyjádření podle § 105 odst. 1 věta druhá tr. ř. je oprávněn podat jen příslušný orgán, nikoli jednotlivec jako soukromá osoba.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 26.09.1984

Spisová značka: 11 To 79/84

Číslo rozhodnutí: 14

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Dokazování, Vyjádření odborné

Předpisy: 141/1961 Sb. § 105 odst. 1
§ 188 odst. 1 písm. f

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud ČSR zamítl stížnost městského prokurátora proti usnesení městského soudu v Praze ze dne 7. srpna 1984 sp. zn. 3 T 14/84.

Z odůvodnění:

Obvodní prokurátor pro Prahu 8 podal obžalobu na mladistvého R. Š. pro trestný čin obecného ohrožení podle § 179 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zák., trestný čin poškozování majetku v socialistickém vlastnictví podle § 136 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) tr. zák., trestný čin poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zák., trestný čin poškozování majetku v socialistickém vlastnictví podle § 136 odst. 1 písm. a) tr. zák., trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák., pro přečin podílnictví podle § 11 zák. č. 150/1969 Sb. a pro přečin proti majetku v socialistickém a v osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. d) zák. č. 150/1969 Sb.

Nejzávažnějšího z těchto trestných činů se měl mladistvý dopustit tím, že dne 15. 6. 1983 v 8.00 hod. společně s nezletilým M. K. úmyslně založil požár v Praze 8 - Bohnicích, Vratislavské ulici čp. 389 tak, že lakem na nábytek Nitrolex polil několik dveří sklepních kójí, které pak zapálil; tím došlo ke zničení několika sklepů a poškození několika bytů uvedeného domu a Stavebnímu bytovému družstvu Stavbař vznikla tak škoda ve výši nejméně 120 000 Kčs a sedmi uživatelům bytů 31 699 Kčs. Trestných činů poškozování majetku v socialistickém vlastnictví a trestného činu poškozování cizí věci se měl dopustit celkem jedenácti útoky spočívajícími rovněž v zakládání požárů ve sklepních

kójích domů a objektu socialistické organizace, kde byly škody v jednotlivých případech vyčísleny částkami hluboko pod 100 000 Kčs. Trestného činu krádeže se měl dopustit formou 7 útoků na osobní majetek občanů uskladněný ve sklepních kójích, balkónech a kočárkárnách. Přečin podílnictví měl spáchat tím, že převzal od nezletilého kamaráda akumulátor, o němž věděl, že byl získán trestnou činností. Konečně přečin proti majetku v socialistickém a v osobním vlastnictví měl spáchat tím, že utrhl plechy na obchodním areálu Nisa.

Usnesením obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 29. 2. 1984 sp. zn. 1 T 33/84 byla uvedená trestní věc podle § 188 odst. 1 písm. a) tr. ř. postoupena k projednání a rozhodnutí městskému soudu v Praze jako soudu prvního stupně s odůvodněním, že tento soud je k projednání trestného činu podle § 179 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zák. věcně příslušný (§ 17 odst. 1 tr. ř.). Dalším usnesením obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 31. 5. 1984 sp. zn. 1 T 67/84 pak byla podle § 23 odst. 3 tr. ř. spojena tato trestní věc s další trestní věcí proti mladistvému R. Š. vedenou pod sp. zn. T 67/84; v tomto případě byl mladistvý stíhán pro přečin proti majetku v socialistickém a v osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb., jehož se měl dopustit tím, že dne 19. 12. 1983 v Praze 8 - Karlíně odcizil V. V. kazetový přehrávač v hodnotě nejméně 400 Kčs.

Městský soud v Praze podané obžaloby předběžně projednal dne 7. 8. 1984 a usnesením sp. zn. 3 T 14/84 vrátil trestní věc prokurátorovi k došetření podle § 188 odst. 1 písm. f) tr. ř.

Svůj postup zdůvodnil především poukazem na to, že nebyla věnována dostatečná pozornost zjištění a vyčíslení škod skutečně vzniklých a hrozících v souvislosti s požáry, které mladistvý zakládal. V některých případech byla uvedena škoda jen na základě odhadu, jindy pouze na podkladě ničím neověřených údajů poškozených osob. V dalších případech obžaloba vycházela z částek, které vyplývaly z tzv. odborného vyjádření, které na podkladě vyjádření poškozených zpracoval J. Š. a nikoliv organizace k podání takového důkazu ve smyslu § 105 odst. 1 věta druhá tr. ř. příslušná.

Proti tomuto usnesení podal v zákonné lhůtě stížnost městský prokurátor v Praze.

Nejvyšší soud ČSR z podnětu podané stížnosti v rozsahu ustanovení § 147 odst. 1 písm. a), b) tr. ř. přezkoumal správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a dospěl k těmto závěrům:

Postup městského soudu ve smyslu § 188 odst. 1 písm. f) tr. ř., který je odůvodněn v napadeném usnesení také velmi přiléhavou a konkrétní argumentací, je opodstatněný.

K otázce odborného vyjádření ve smyslu § 105 odst. 1 věta druhá tr. ř. Nejvyšší soud ČSR uvedl:

Škoda způsobená na majetku J. C. v souvislosti s požárem pod bodem 2/h obžaloby byla zjištěna prostřednictvím důkazu, ten však nebyl pořízen takovým procesním postupem, který předpokládá trestní řád. Ve spisovém materiálu je tento důkaz označován různě (spisový přehled uvádí „znalecký posudek - odborné vyjádření“, obžaloba hovoří o „odborném vyjádření znalce z oboru ekonomiky“, vlastní důkaz je označen jako „odborné vyjádření“, ale podepsán je zpracovatelem, který se prezentuje jako znalec z oboru ekonomiky - ceny a odhady). Jak správně konstatuje usnesení městského soudu, tento důkaz postrádá náležitosti jak znaleckého posudku, tak odborného vyjádření, které je oprávněn podat jen příslušný orgán a nikoliv jednotlivec jako soukromá osoba. Příslušným orgánem může být i jednotlivý pracovník orgánu, který je oprávněn se za orgán vyjadřovat. Pokud toto vyjádření podávala organizace „Klenoty“, použité zboží, Praha 8, jejímž pracovníkem je zpracovatel, je třeba z tohoto pohledu celou situaci objasnit a učinit nápravu potud, aby odborné vyjádření bylo podáno v souladu s § 105 odst. 1 věta druhá tr. ř.